

er formuleringen af selve afstemningsgrundlaget.

Den konkrete plan, vi skal forholde os til i dag, er at indsætte en international styrke på 1.850 mand, der skal sikre rammerne om folkeafstemningen, muliggøre tilbagevenden af flygtninge, etablere og overvåge nogle grænseovergangssteder og sikre samlingssteder for befolkningsgrupperne samt overvåge våbendepoterne og sikre, at våbenhvilen bliver overholdt, og at parternes tropper trækkes tilbage. Det er vi alt sammen enige i. Vi støtter helt uden forbehold, at Danmark deltager med 110 mand i forventelig 8 måneder i et samarbejde mellem Danmark og specielt Holland, men derudover med Østrig, Argentina, Uruguay og Pakistan som deltagere. Vi har bemærket, at regeringen forpligter sig til at holde Det Udenrigspolitiske Nævn orienteret og rådføre sig med nævnet ved eventuel forlængelse af den nævnte periode.

Det, der skal ske, når det gælder anvendelse af magtmidler, er selvfølgelig rent umiddelbart at tilgodese personalets sikkerhed, sikre styrkens fri bevægelighed og beskytte humanitære organisationer, der arbejder i området, ofre for forbrydelser og flygtninge.

Vi støtter forslaget, men vi vil forsøge under udvalgsarbejdet også at sikre penge til civile formål. Jeg vil godt nævne generelt, at når vi deltager i fredsbevarende operationer, er der efter vores opfattelse ofte et misforhold mellem villigheden til den militære indsats – som vi anerkender nødvendigheden af, så det er ikke her, synspunkterne skilles – og den efterfølgende civile indsats.

Vi ved, der er et ønske dernedefra om køretøjer, og vel at mærke ikke militære køretøjer, men køretøjer i al almindelighed. Der er ønsker om strømforsyningsanlæg, der er ønsker om støtte til humanitære opgaver som f.eks. skoler og hospitaler, og jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren vil være velvilligt indstillet over for, at vi udformer beslutningen på den måde, at vi også tilkendegiver vilje til at afsætte midler til civile formål. Det er ikke et udtryk for pression fra SF's side, for vi støtter under alle omstændigheder forslaget. Jeg synes bare, det vil være oplagt, at vi også bruger lejligheden til at sikre den civile del af opgaven, og jeg deler i øvrigt opfattelsen af, at det er vigtigt, vi giver de soldater, vi sender ud, maksimal sikkerhed, og at vi har det for øje under udvalgsarbejdet.

Så skal jeg sige med hensyn til De Konservatives forsøg på at udøve pression, inden vi gik til middagspause, at det var helt tydeligt, at De Konservative vil bruge dette forslag til at oppuste forsvarsbudgettet generelt. Den afpresning behøver man ikke bøje sig for fra regeringens side.

Fra SF's side vil vi under alle omstændigheder gerne være med til at gennemføre forslaget, men vi vil ikke bruge det til afpresning for at få det samlede danske forsvarsbudget forøget. Det forekommer at være et ganske rummeligt forsvarsbudget, vi har med at gøre.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg må sige til hr. Villy Søvndal, at det er ikke sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti giver os af med at drive afpresningspolitik. Vi driver mange andre former for politik, men ikke afpresning.

Det, jeg henviste til, var det forsvarsforlig, der er indgået, og hvoraf det klart fremgår, at der er afsat et beløb på 530 mio. kr. om året, svarende til ca. 1.500 mand til fredsbevarende og fredsskabende operationer. Min vurdering er, at med udsendelsen af Vestsaharastyrken begynder vi at nærme os loftet for det beløb, og så ligger det også ganske klart, at udgifter til yderligere operationer forudsættes dækket af det samlede statsbudget, dvs. uden for forsvarsforligets ramme.

Det, jeg ønskede at gøre regeringen og Folketinget opmærksom på, var altså bare, at nu nærmer vi os formentlig loftet. Jeg kender ikke de præcise beregninger, men det vil sige, at hvis der næste år kommer yderligere fredsbevarende operationer, er det nødvendigt, at finansministeren hiver sit dankort frem.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti må vi nok sige, at vi har fulgt en meget interessant debat i dag. Vi har fulgt en debat, hvor regeringens parlamentariske grundlag i de sager, vi har til behandling, f.eks. om afsendelse af en dansk styrke til Vest-Sahara, efter vores opfattelse ikke har været til stede.

Vi har hørt både Venstre og De Konservative være fremme med meget, meget kritiske bemærkninger til det engagement, Danmark skal i gang med. Venstre har bl.a. været inde på, at Vestsaharaaktionen ikke ligger inden for rammerne af Den Internationale Brigades arbejds-